

[Veistrup.]

ling af Loven af 1. April 1905. Som den ærede Ordfører for Venstre gjorde opmærksom paa, var der i sin Tid ikke saa ganske lidt Modstand mod at faa disse Begravelseskasser ind under offentligt Tilsyn, og man vilde ogsaa — i hvert Fald paa et givet Tidspunkt — være tilbøjelig til at tro, at disse smaa gensidige Foreninger, som stiftedes under Navn af Begravelseskasser, med Lethed kunde ordne dette Forhold uden at behøve en Statsmyndighed som tilsynsførende. Men efterhaanden er det blevet en ret stor Institution, og det er ret betydelige Beløb, disse Kasser administrerer, og naar der ikke alene af det offentlige, men ogsaa af selve Institutionen næres Ønske om en offentlig Kontrol, synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at modsætte sig dette. Der er jo allerede gjort opmærksom paa, at Lovforslaget, bygget som det er paa en Kommissionsbetænkning, har vundet enstemmig Anerkendelse i det andet høje Ting, og jeg skal derfor ogsaa for vort Vedkommende anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Behandling af Lovforslaget.

Det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Henriette Crone) ankede over en formentlig Uklarhed i § 10, hvor der i 4de og 5te Linie staar, at Ministeren skal kunne paalægge „hver enkelt af de deri skyldige Medlemmer af Bestyrelsen under en daglig eller ugentlig Bøde at opfylde deres Pligt“. Det ærede Medlem spørger, hvem man ellers skulde kunne paalægge at opfylde denne Pligt, naar det ikke var Bestyrelsen, og hvem der ellers skulde betale Bøden. Ja, jeg kunde da tænke mig, at Formanden og Kassereren f. Eks. havde et Særansvar, at de optraadte som en Art Forretningsfører for Bestyrelsen, og at det var dem, der var ment, naar der staar: „hver enkelt af de deri skyldige Medlemmer“.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Første Behandling af Forslag til Lov om Afløsning af Grundbyrder i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 283).

Sagen sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Det foreliggende Lovforslag, som er enstemmigt vedtaget i det andet høje Ting, gaar ud paa, at Loven af 28. September 1918 om Afløsning af Grundbyrder indføres ogsaa i de sønderjydske Landsdele, dog med visse Ændringer, som de særlige Forhold i Sønderjylland gør nødvendige; navnlig Mangelen af Kapiteistakst i de sønderjydske Landsdele medfører, at der maa træffes visse Særbestemmelser, som er særlig angivet i Lovforslagets §§ 2, 3 og 4. Grundbyrderne spiller ganske sikkert ikke saa stor en Rolle i de sønderjydske Landsdele, som de tidligere har gjort i det øvrige Land, men Ministeriet har dog faaet Henvendelser fra forskellige Kredse indenfor den sønderjydske Befolkning om, at ogsaa dette Spørgsmaal maatte blive taget op til endelig Løsning, og det er ud fra den Betragtning, at det vil være ønskeligt, at hvad der er tilbage af Grundbyrder i de sønderjydske Landsdele afløses paa samme Maade som i det øvrige Land, at Forslaget fremsættes.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Jefsen Christensen: Da Lov Nr. 283 af 30. Juni 1922 om Indførelse af dansk Kirkelovgivning i de sønderjydske Landsdele blev vedtaget, gaves der i § 3 Udtryk for, at der senere vilde blive fremsat selvstændige Lovforslag om Afløsning af Tiende og Afløsning af Grundbyrder i Landsdelene. Ved Gennemførelsen af Lov Nr. 129 af 4. April 1928 er der givet Regler for Afløsning af Tienden. Det foreliggende Lovforslag tager Sigte paa Afløsning af andre Grundbyrder i Overensstemmelse med Lov Nr. 505 af 28. September 1918 om Afløsning af Grundbyrder i det øvrige Land. Det er i Virkeligheden, som den højtærede Landbrugsmini-